

א"ר אחא בר חנינא: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם
שאינ בדורו של רבי מאיר כמותו.
ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו?
שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו.
. שהוא אומר על טמא טהור ומראה לו פנים.
. על טהור טמא ומראה לו פנים.

תנא: לא ר"מ שמו אלא רבי נהוראי שמו.
ולמה נקרא שמו ר"מ? שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה.
ולא נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו.
ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו.
ולמה נקרא שמו נהוראי? שמנהיר עיני חכמים בהלכה .

אמר רבי: האי דמחדדנא מחבראי דחזיתיה לר' מאיר
מאחוריה ואילו חזיתיה מקמיה הוה מחדדנא טפי. דכתיב
(ישעיהו ל) והיו עיניך רואות את מוריך.

א"ר אבהו א"ר יוחנן: תלמיד היה לו לר"מ וסומכוס שמו:
שהיה אומר על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה
טעמי טומאה. ועל כל דבר ודבר של טהרה ארבעים
ושמונה טעמי טהרה.

תנא: תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ
במאה וחמשים טעמים.

אמר רבינא: אני אדון ואטהרנו.

ומה נחש שממית ומרבה טומאה טהור; שרץ שאין ממית
ומרבה טומאה לא כ"ש?

ולא היא מעשה קוץ בעלמא קעביד.

א"ר אבא אמר שמואל: שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה הללו
אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו.

יצאה בת קול ואמרה: "אלו ואלו דברי אלהים חיים הן.
והלכה כב"ה!"

וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים מפני מה זכו ב"ה
לקבוע הלכה כמותן?

מפני שנוחין ועלובין היו ושונין דבריהן ודברי ב"ש.
ולא עוד אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהן.

כאותה ששנינו מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך
הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין. אמרו ב"ה לב"ש:
לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את
ר' יוחנן בן החורנית ומצאוהו יושב ראשו ורובו בסוכה
ושלחנו בתוך הבית אמרו להן בית שמאי <אי> משם ראייה
אף הן אמרו לו: אם כך היית נוהג לא קיימת מצות סוכה

מימיק.

ללמדך שכל המשפיל עצמו הקב"ה מגביהו וכל המגביה
עצמו הקב"ה משפילו.
כל המחזר על הגדולה גדולה בורחת ממנו וכל הבורח מן
הגדולה גדולה מחזרת אחריו.
וכל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל הנדחה מפני
שעה שעה עומדת לו.

ת"ר: שתי שנים ומחצה נחלקו ב"ש וב"ה.
הללו אומרים: נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא.
והללו אומרים: נוח לו לאדם שנברא יותר משלא נברא.
נמנו וגמרו: נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא-
עכשיו שנברא יפשפש במעשיו.
ואמרי לה: ימשמש במעשיו: